

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/174/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613210693
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1613210693.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO : 36 234 176, zastúpený Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, Bratislava, proti žalovanému : W. D., nar. X. X. XXXX, bytom W. Š. XXX, o zaplatenie sumy 537,96 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 14. 3. 2019 č.k. 6C/254/2015 - 49, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach **p o t v r d z u j e**.
Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Uvedeným rozsudkom uložil súd prvej inštancie žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 354,06 € s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 354,06 € od 16. 3. 2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol. Žalobcovi zároveň priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 31,62 %, s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. V odôvodnení svojho rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 537,96 € s úrokom z omeškania vo výške 102,41 €, s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 525,96 € od 28. 8. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že strany sporu uzavreli dňa 20. 9. 2010 zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX o účelovom úvere, v ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver v sume 475,20 € na nákup tovaru zn. W. s predajnou cenou 528 €, so žalovaným zloženou akontáciou zaplatenou v hotovosti v sume 52,80 €. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver v 18 mesačných splátkach v sume 36,38 €, s dátumom prvej splátky dňa 20. 10. 2010, s úhradou ďalších splátok vždy do 14 dňa v kalendárnom mesiaci. Lehota splatnosti v úverovej zmluve bola dojednaná dňom 14. 3. 2012. Celková suma splatná spotrebiteľom je podľa zmluvy 635,40 €. V zmluve o úvere je ďalej uvedená hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) 48,20 %, priemerná hodnota RPMN 47,39 %. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 39,34 %. V zmluve je dohodnuté poistenie žalovaného pre prípad jeho dlhodobej pracovnej neschopnosti, pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu vo výške 3,07 % z pravidelnej splátky v sume 1,08 €. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere boli ÚZP spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., podľa ktorých je žalovaný povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v zmluve; v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny a úroky, ktoré je žalovaný povinný podľa zmluvy platiť (§ 1 hlavy 5 úverových zmluvných podmienok); ďalej je žalovaný povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie žalobcu v prípade, že sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace (§ 3 písm. a/ hlavy 7 úverových zmluvných podmienok). V prípade vzniku akejkolvek zo skutočností uvedených pod písmenom a/, b/ a c/ § 3 tejto hlavy je žalovaný

povinný splatiť celý čerpaný úver na požiadanie. Zo splátkového kalendára súd prvej inštancie zistil, že žalovaný uhradil sumu 121,14 € a nesplatená pohľadávka zostala v sume 640,37 €, z toho na istine do zosplatenia suma 114,26 € a úrok v sume 58,24 €, zosplatená istina v sume 298,90 €, poistenie v sume 6,48 €. K tomu si žalobca účtoval pokutu v sume 48,08€, upomienku v sume 12 €, úrok z omeškania v sume 100,70 € a dopočet k žalobe v sume 1,71 €. Z výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 28. 6. 2011 vyplynulo, že žalobca zosplatil úver poskytnutý žalovanému a vyzval žalovaného na splatenia celého čerpaného úveru najneskôr do 15 dní od spisania tohto listu. Z podacieho hárku mal súd preukázané, že výzva bola žalovanému doručovaná prostredníctvom pošty dňa 30. 6. 2011.

2/ Súd prvej inštancie oprel svoje rozhodnutie o ust. § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4, § 53 ods. 1, § 53b/ ods. 1, § 54 ods. 1, ods. 2 Obč. zák., § 1 ods. 1, ods. 2, ods. 8, § 2 písm. a/, b/ a c/, § 9 ods. 2, ods. 6, § 11 ods. 1 písm. a/, písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 497 Obch. zák., § 517 ods. 2 Obč. zák., § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Vychádzal zo záveru, že právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je tak nutné ho posudzovať nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale tiež podľa právnych predpisov, upravujúcich právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Obč. zák. a zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat lex generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj ust. § 52 a nasl. Obč. zák., prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník. Uzavretú úverovú zmluvu súd prvej inštancie podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona rozumie aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ ide o spornú zmluvu, žalovaný má podľa § 2 písm. a/ cit. zákona postavenie spotrebiteľa, keďže v konaní nebolo žalobcom tvrdené, a teda ani preukázané, že žalovanému bol úver poskytnutý na výkon zamestnania, povolania resp. podnikania a žalobca má s poukazom na § 2 písm. b/ cit. zákona postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovaným vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

3/ Súd prvej inštancie podrobil predmetnú úverovú zmluvu súdnej kontrole a dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako tieto určuje ustanovenie § 9 ods. 2 cit. zákona. Aj keď zo zmluvy vyplýva, že neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/, v zmysle smernice EP a Rady 2008/48/ES zo dňa 23. 4. 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere nevyplýva, že zmluva má obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9. 11. 2016 vo veci C-42/15 predstavuje neprípustné rozšírenie pôsobnosti dotknutej smernice. Predmetná zmluva však neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. a to právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd prvej inštancie poukazyval na čl. 10 ods. 2 písm. l/ smernice EP a Rady 2008/48/ES zo dňa 23. 4. 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou, zmluva uvádza právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. Tomuto ustanoveniu korešponduje § 9 ods. 2 písm. l/ v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Z obsahu úverovej zmluvy však nevyplýva smernicou vyžadovaná náležitosť zmluvy, predstavujúca poučenie spotrebiteľa o tom, že má možnosť kedykoľvek a bez poplatku požiadať o vydanie amortizačnej tabuľky a tak získať vedomosť o tých údajoch, ktorých znalosť garantovalo práve ust. § 9 ods. 2 písm. k/. Náležitosť úverovej zmluvy podľa písm. k/ v zmysle smernice nemožno považovať za podstatnú, za takúto podstatnú náležitosť zmluvy je potom potrebné považovať poučenie spotrebiteľa o jeho práve vyžiadať si amortizačnú tabuľku (§ 9 ods. 2 písm. l/). Ak absenciu náležitosti zmluvy podľa písm. k/ nemožno pri eurokomfortnom výklade smernice i zákona považovať za nedostatok zmluvy s následkom vyhodnotenia úveru ako bezúročného a bez poplatkov, potom v zmysle smernice má takýto následok absencia poučenia spotrebiteľa, uvedeného v ust. § 9 ods. 2 písm. l/ (sledujúca cieľ ako pod písm. k/), a to bez ohľadu na skutočnosť, že uvedené ustanovenie nie je výslovne uvedené v ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. Náležitosť zmluvy podľa písm. l/ nie je citovaná práve z dôvodu uvedenia písm. k/. Jej nedostatok podľa písm. k/ je zhojený náležitosťou zmluvy podľa písm. l/ zákona a čl. 10 ods. 2 písm. l/ smernice. Uvedené poučenie spotrebiteľa v zmluve

však absentuje, preto je úver bezúročný a bez poplatkov (viď rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co/107/2017 - 99 zo dňa 27. 3. 2018).

4/ Zmluva ďalej obsahuje nesprávny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), a to v neprospech spotrebiteľa (§ 9 ods. 2 písm.j/) cit. zákona, argumentoval súd prvej inštancie. V zmluve je uvedený údaj o RPMN 48,2 %, pričom pri počte 18 mesačných splátok v sume po 36,38 € a poskytnutom úvere v sume 475,20 € je RPMN spotrebiteľa 50,66 % so započítaním nákladov spotrebiteľa, ktoré tvoria poistenie úveru (19 zákona o spotrebiteľských úveroch). Aj z tohto dôvodu je tento úver bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z.). Okrem toho tiež zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, keď v zmluve je uvedená suma 635,40 €, pričom celková suma po zaplatení 18 splátok po 36,38 € predstavuje sumu 654,84 €, a to z dôvodu, že žalobca do celkových nákladov nezapočítal splátky poistenia. Súd prvej inštancie okrem toho poukazyval aj na uplatnený úrok z úveru uvedený v zmluve vo výške 39,34 %, ktorý je v rozpore s citovanou právnou úpravou, keď dojednaná výška úroku je neprimerane vysoká. Z úrokových mier pri poskytovaných spotrebiteľských úveroch bankami v septembri 2010 (priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách - spotrebiteľské úvery uverejnené na stránke Národnej banky SR) zistil súd prvej inštancie úrokovú sadzbu 12,66 % pri úveroch na dobu od 1 do 5 rokov. Pokiaľ žalobca uplatňuje úroky vo výške 39,34 %, tieto sú neprimerane vysoké, tieto prevyšujú úroky v bankách viac ako 3-násobne. Takéto dojednanie o úrokoch odporuje dobrým mravom a je v rozpore s § 39 Obč. zák., a preto ide o absolútne neplatné zmluvné dojednanie. Vo veciach nebankových subjektov je možné, vzhľadom na mieru rizika, akceptovať vyššie úroky ako poskytujú banky, ale výška úrokov však nemôže byť neprimeraná, tak, ako je to v danom prípade. Vzhľadom na vyššie uvedené (absencia údajov v zmysle § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z., resp. nesprávne uvedené údaje podľa písm. i/, j/), spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcom žalovanému súd prvej inštancie považoval v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm.b/ zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný je tak povinný vrátiť žalobcovi rozdiel medzi skutočne čerpanou sumou a ním uhradenými splátkami (bez akýchkoľvek poplatkov a úroku). Pokiaľ ide o celkovú sumu úveru, ktorú žalovaný čerpal, súd vychádzal z výpisu čerpania, splátok a úhrad a z ktorého vyplýva čerpanie úveru platobnou kartou v celkovej sume 472,52 € (táto suma je v rekapitulácii uvedená ako istina). Keďže žalovaný uhradil sumu 121,14 € z poskytnutého úveru, súd prvej inštancie ho zaviazal k úhrade sumy poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 354,06 € (475,20 € - 121,14 €) a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením peňažného záväzku si žalobca uplatnil popri istine aj úroky z omeškania, a to od 3. 7. 2011 (keď k zosplatneniu úveru došlo dňa 28. 6. 2011 + 15 dní na splatenie celého úveru) do spisania žaloby, t.j. 27. 8. 2013 vo výške 9,25 % ročne a to vyčíslený v sume 102,41 € od 28. 8. 2013 vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy do zaplatenia. Nakoľko žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, súd prvej inštancie žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne, odo dňa doručenia žaloby žalovanému, t.j. 16. 3. 2015 (kedy mohol žalovaný plniť dlh po prvýkrát) do zaplatenia, keďže žalobca súdu nepreukázal skutočnosť, kedy bolo zosplatnenie úveru doručené žalovanému a kedy tento mohol plniť zosplatnený úver po prvýkrát. V súlade s ÚZP žalobcu podľa § 6 hlavy 7 výpoveď zmluvy a odstúpenie od zmluvy bol žalobca povinný doručiť formou doporučeného listu alebo doporučeného listu do vlastných rúk. Takéto doručovanie žalobca súdu nepreukázal (úver je zosplatnený dňom vrátenia nedoručenej zásielky). Pri určení výšky úroku z omeškania vychádzal súd prvej inštancie zo základnej úrokovej sadzby ECB, ktorá ku dňu 16. 3. 2015 (prvý deň omeškania žalovaného) predstavovala 0,05 % ročne (0,05 % + 8 % = 8,05 %), pretože právny vzťah medzi stranami sporu vznikol do 31. 1. 2013. Vo zvyšku uplatneného úroku z omeškania súd prvej inštancie žalobu zamietol.

5/ O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že vychádzal z uplatnenej sumy; žalobca sa domáhal priznania 537,96 €, úspešný bol v časti 354,06 €, čo predstavuje 65,81 %. Žalovaný mal úspech 34,19 %, žalobca bol úspešný v pomernej časti 31,62 % (65,81 - 34,19), s poukazom na ust. § 255 ods. 1, ods. 2, § 262 ods. 1 CSP.

6/ Uvedený rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca; jeho odvolanie smerovalo proti zamietajúcejmu výroku rozsudku súdu prvej inštancie, a to v časti, v ktorej súd prvej inštancie zamietol jeho žalobu čo do úrokov z omeškania. Vytýkal súdu prvej inštancie, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V odvolaní žalobca uviedol, že súd prvej inštancie považoval ním poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, keď dospel k záveru, že Zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca poukazyval na to, že žalovanému poskytol spotrebiteľský úver vo výške 475,20 € a keďže žalovaný celkovo uhradil sumu vo výške 121,14 €, súd prvej inštancie priznal žalobcovi sumu vo výške 354,06 € (zvyšok neuhradenej istiny - poskytnutého úveru). Vo zvyšku súd prvej inštancie žalobu zamietol. Zároveň žalobcovi priznal úroky

z omeškania vo výške 8,05 % ročne z priznanej sumy 354,06 € odo dňa 16. 3. 2015 (t.j. odo dňa doručenia žaloby žalovanému) až do zaplatenia. Žalobca uviedol, že nie je sporné, že žalovaný sa s plnením dostal do omeškania; žalobca však má za to, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil prvý deň omeškania s plnením dlhu, ktorý naviazal na doručenie žaloby žalovanému, s odôvodnením, že doručenie zosplatnenia úveru žalovanému nebolo preukázané. Žalovaný s poukazom na ust. § 517 ods. 1, ods. 2 Obč. zák. namietal, že na posúdenie omeškania dlžníka s plnením peňažného dlhu nemá žiadny vplyv doručenie výzvy - zosplatnenia úveru v zmysle § 565 Obč. zák. dlžníkovi, keďže Občiansky zákonník v dotknutých ustanoveniach nevyžaduje doručenie takejto výzvy dlžníkovi. Rozhodujúcou je skutočnosť, že dlžník si svoj peňažný dlh nesplnil v stanovenej lehote a že veriteľ uplatnil svoje právo žiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky. Z priloženého podacieho hárku vyplýva, že predmetná výzva zo dňa 28. 6. 2011 (splatnosť celého úveru s výzvou k úhrade) bola odoslaná dňa 30. 6. 2011, pričom zásielka bola odoslaná doporučené. Táto zásielka sa žalobcovi nevrátila ako nedoručená, t.j. musela sa dostať do dispozičnej sféry dlžníka. V zmysle § 45 ods. 1 Obč. zák. „prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.“ Žalobca ďalej poukazyval na ÚZP, § 6 hlava 7, tiež hlava 17, z ktorých plynie, že veriteľ bol povinný zosplatnenie dlžníkovi zaslať, nie doručiť, ako nesprávne uvádza súd prvej inštancie. Z ÚZP nevyplýva povinnosť veriteľa doručovať predmetné zásielky. Žalobca teda postupoval v súlade s ust. § 6 hlava 17. Skutočnosť, že žalobcovi patria úroky z omeškania od prvého dňa omeškania s plnením dlhu, t.j. od uplynutia lehoty na plnenie uvedenej v predmetnej výzve (podľa § 565 Obč. zák.), pričom sa nevyžaduje preukázanie doručenia predmetnej výzvy dlžníkovi vyplýva aj z rozhodovacej činnosti súdov (napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/256/2015). Doručenie výzvy je z hľadiska posúdenia omeškania dlžníka s plnením peňažného dlhu právne bezvýznamné. Pokiaľ teda súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na istinu vo výške 354,06 €, mal mu zároveň priznať aj úroky z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 354,06 € odo dňa 13. 7. 2011 do zaplatenia. V prípade výroku o nároku na náhradu trov konania žalobca uviedol, že tento ako výrok súvisiaci navrhuje potvrdiť. Žalobca navrhoval zmeniť zamietajúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa úrokov z omeškania tak, že mu odvolací súd prizná tiež úrok z omeškania vo výške 1,45 = ročne zo sumy 354,06 € odo dňa 16. 3. 2015 do zaplatenia ako aj úroku z omeškania 9,5 % ročne zo sumy 354,06 € odo dňa 13. 7. 2011 do dňa 15. 3. 2015. Zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

7/ Na odvolanie žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

8/ Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9/ Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie CSP preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (t.j. v zamietajúcom výroku v časti úrokov z omeškania a vo výroku o náhrade trov konania) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10/ Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď žalobe žalobcu v ním napadnutej časti, týkajúcej sa úrokov z omeškania, nevyhovel. Svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil. Na podporu správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dopĺňa, že povinnosť preukázať, že sa výzva žalobcu o zosplatnení dlhu dostala do dispozičnej sféry žalovaného, zaťažovala žalobcu; z ním predložených listinných dôkazov plynie, že predmetnú výzvu žalovanému zaslal doporučenou zásielkou, dôkaz o tom, že táto bola žalovanému doručená, ale súdu nepredložil. Záver súdu prvej inštancie bol preto aj podľa názoru odvolacieho súdu správny, stotožňuje sa s ním a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil v napadnutej časti ako vecne správny.

11/ O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalovanému, ktorý dosiahol v odvolacom konaní plný úspech, priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. O samotnej výške priznanej náhrady trov rozhodne súd prvého stupňa samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

12/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).